Pugiliştii noştri sînt gata pentru campionatul balcanic

● MARŢI, PLECAREA LA ISTANBUL ● DIALOG POPA–NOUR ● DE CE A FOST PREFERAT GOREA LUI STANEF...

Cu fiecare filă ruptă din calendar, ne apropiem de marea confruntare pugilistică europeană de la Roma, aşteptată cu justificată nerăbdare de boxerii de pe continent. Întrecerile de la „Palazzo dello Sport" (care vor începe la 24 mai) vor stabili o nouă ierarhie a valorilor boxului european, şi tocmai de aceea febra pregătirilor în vederea acestui eveniment a cuprins pe toţi pretendenţii la cucerirea titlurilor continentale. În toate ţările se cristalizează echipele, se organizează întîlniri internaţionale amicale sau turnee, care constituie adevărate „repetiţii generale" în vederea dificilelor dispute de la Roma.

La o asemenea „repetiţie" vor lua parte, peste cîteva zile, şi pugiliştii din Balcani. Ne referim la campionatul balcanic ce va avea loc la Istanbul, între 19 şi 22 aprilie, la care — ca de fiecare dată în ultimii ani — şi-au anunţat participarea şi boxerii români.

Am poposit — recent — în mijlocul reprezentanţilor noştri şi, timp de cîteva ore, am asistat la antrenamentele conduse de Ion Popa şi Constantin Nour. Lotul cuprinde 27 de boxeri. Pofta de lucru a selecţionabililor este impresionantă, toţi manifestînd în momentul de faţă un singur ţel: să-şi asigure un loc în echipele care vor participa la confruntările de la Istanbul şi Roma. Dar, pentru că acest lucru este imposibil (se ştie, doar, că formaţia cuprinde numai... 10 categorii de greutate), vă imaginaţi ambiţia cu care se pregătesc aceşti tineri.

După antrenament, o discuţie „de lucru" cu antrenorii Popa şi Nour...

— Meciurile de verificare disputate de curînd în sala Floreasca şi participarea unora dintre componenţii lotului la turneul de la Budapesta v-au edificat, credem, asupra garniturii pe care o veţi prezenta pe ringul din Istanbul.

I. Popa: Da, desigur. După aceste meciuri boxerii au mai susţinut partide de verificare fără arbitri, „perechile" fiind, de data aceasta, de valori sensibil egale. La „muscă", de comun acord cu colegul meu Nour, l-am preferat pe Gruiescu. Aceasta nu pentru că Ciucă n-ar fi în formă bună, ci pentru a-i da posibilitate şi lui Gruiescu să participe la o competiţie mai importantă, să se afirme. Gîju nu are, deocamdată, un contra candidat, aşa că el este titularul categoriei cocoş. La categoria pană îl prefer pe Ovidiu Gorea în locul lui Stanef...

C. Nour: Aici am rezerve. Eu l-am „asistat" din colţ pe Stanef la turneul de la Budapesta unde, deşi n-a ocupat locul I, a evoluat mult mai bine decît în meciurile anterioare. Este adevărat că Stanef boxează în ultimul timp cu multă reţinere, timorat chiar — dar ştiţi de ce? Pentru că unii spectatori şi cronicari de box l-au asaltat pur şi simplu cu criticile, chiar şi atunci cînd el cîştiga meciuri internaţionale înainte de limită! Să nu uităm că Stanef are numai 20 de ani, că dispune de o mare putere de luptă şi forţă în lovituri. În fond, nici Linca n-a fost un tehnician desăvîrşit, dar puterea sa de luptă i-a adus un titlu olimpic. Va trebui să muncim mult cu Stanef la capitolul tehnică, şi sînt sigur că va veni vremea cînd şi despre el se va vorbi numai bine.

I. Popa: Şi eu doresc acelaşi lucru. Dar atîta timp cît Gorea se dovedeşte mai abil în folosirea procedeelor tehnice, posedînd şi o pregătire fizică optimă, care-i permite să se ţină „scai" de adversar, daţi-mi voie să am mai multă încredere în el. În plus, este normal să încercăm şi alţi boxeri în anumite competiţii. Dacă nu-i folosim nici la Balcaniadă, atunci cînd să-i „rodăm" pe cei mai talentaţi dintre tinerii pugilişti?

La categoria semiuşoară, Goanţă este mai tehnic decît Murg. În plus, este stîngaci şi, deci, mai incomod pentru adversari. Nici Antoniu n-a avut contracandidat (se ştie că Bădoi a fost eliminat din lot), aşa că va lua avionul de Istanbul. La „semimijlocie" Hodoşan a fost preferat lui Majai, deoarece este mai tenace, mai bine dezvoltat fizic şi are o frecvenţă mai mare a loviturilor. Majai va boxa în partida România—Cuba.

C. Nour: În meciul de verificare disputat zilele trecute între Covaci şi Piţu (categoria mijlocie uşoară) primul s-a dovedit mai decis, mai puternic, în general mai bine pregătit. Iniţial, noi consideram că boxerul constănţean avea mai multe şanse să intre în echipă, cunoscînd tehnica sa superioară. Dar, „la faţa locului", Piţu a acţionat cu multă reţinere, acuzînd dureri la o mînă. Dacă era valid, indiscutabil că ar fi fost preferat lui Covaci.

I. Popa: La „mijlocie" am optat pentru Chivăr, deoarece posedă lovituri mai puternice, este mai hotărît. Colegul său de categorie, Olteanu, e un bun tehnician, dar se decide greu să plaseze o lovitură, se sperie cînd are în faţă un adversar mai înalt (caz concret, boxerul maghiar Kokeny, la turneul de la Budapesta). La categoria semigrea nu avem în prezent un boxer superior lui Monea, aşa că... n-am avut altceva de ales, iar la ultima categorie, Mariuţan!

— Tot Mariuţan? Ştim că aveţi doi „grei" tineri, Alexe şi Iancu. Pe unul l-aţi putea încerca în această competiţie balcanică (ca şi pe Gorea, de altfel), unde, la această categorie, nu vor veni boxeri prea puternici. Sîntem informaţi, printre altele, că nici bulgarii nu-l vor trimite la Istanbul pe Pandov (titularul lor la categoria grea).

★

Discuţia s-a încheiat după ce ni s-a argumentat că Alexe şi Iancu sînt încă „prea cruzi"! Ne întrebăm: cînd vor fi verificaţi pentru a căpăta experienţă, peste 10 ani?

R. CĂLĂRAŞANU

Automobil Clubul Român la start

Săptămîna trecută a luat fiinţă AUTOMOBIL CLUBUL ROMAN, largă asociaţie obştească a tuturor iubitorilor automobilismului din ţara noastră. Pentru a cunoaşte mai bine scopul şi atribuţiile acestei organizaţii, am adresat cîteva întrebări tovarăşului ing. VASILE IORDĂCHESCU, secretarul general al A.C.R.

I: Care sînt considerentele care stau la baza înfiinţării A.C.R.?

R: Hotărîrea Consiliului de Miniştri care autoriză înfiinţarea asociaţiei Automobil Clubul Român a avut în vedere — aşa cum s-a subliniat şi în adunarea generală de constituire a A.C.R. — creşterea importantă a numărului posesorilor de automobile proprietate personală, ca urmare a creşterii neîncetate a nivelului de trai în ţara noastră. De aici, sporirea traficului rutier, ca şi a numărului celor care practică turismul — auto intern şi internaţional. De asemenea, este tot mai mare numărul turiştilor străini care vin să viziteze cu automobilul frumoasa noastră ţară şi cărora le acordăm sprijinul necesar.

I: Aşadar, care sînt — pe scurt — principalele atribuţii ale A.C.R.?

R: După cum se prevede în Statutul adoptat de adunarea generală A.C.R. are ca scop să înlesnească practicarea automobilismului şi turismului auto, să stabilească şi să dezvolte relaţiile de colaborare cu organizaţiile similare din străinătate, ca şi cu cele care se ocupă de problemele automobilismului şi turismului auto şi să colaboreze cu organele de stat şi organizaţiile obşteşti în vederea sprijinirii adoptării şi aplicării convenţiilor internaţionale pentru facilitarea automobilismului şi turismului auto.

I: Prin ce mijloace îşi realizează A.C.R. aceste sarcini?

R: Voi enumera numai cîteva din activităţile clubului nostru şi anume: organizarea, în colaborare cu Oficiul Naţional de Turism, a acţiunilor turistice auto interne şi internaţionale, încheierea de convenţii cu asociaţiile similare din alte ţări, privind dezvoltarea turismului auto, organizarea de competiţii auto interne şi internaţionale şi participarea la competiţii internaţionale, pentru care consider că avem suficiente talente. Vă rog să mai notaţi că A.C.R. se va ocupa, de asemenea, de educarea automobiliştilor în spiritul respectării regulilor de circulaţie, îi va informa asupra itinerariilor interne şi internaţionale, stării drumurilor, semnalizării rutiere internaţionale, precum şi asupra obiectivelor turistice din ţara noastră. A.C.R. va elibera documentele pentru circulaţia rutieră internaţională, va edita publicaţii de specialitate şi va asigura asistenţă tehnică auto prin patrule rutiere.

I: Cînd va începe să funcţioneze această asistenţă tehnică?

R: De la 15 mai vom asigura un prim traseu, Borş—Mamaia, cu două ramificaţii (Sibiu — Braşov şi Sibiu — Piteşti), pe care vor funcţiona 21 de asemenea patrule tehnice. Repet, asta pentru un început.

I: În ce condiţii va fi acordată asistenţa tehnică?

R: Pentru membrii A.C.R. şi turiştii străini care au calitatea de membri ai unui automobil-club afiliat la A.I.T. (Alianţa Internaţională a Turismului) sau F.I.A. (Federaţia Internaţională a Automobilului) asistenţa tehnică şi — eventual — remorcajul pînă la primul atelier, pentru reparaţiile mai importante, se face gratuit. Pentru ceilalţi automobilişti sînt stabilite tarife convenabile. A.C.R. va practica schimburi de bonuri de benzină şi scrisori de credit cu asociaţiile similiare din străinătate.

I: La ce folosesc aceste scrisori de credit?

R: Conform prevederilor acestui sistem, la care A.C.R. a aderat recent, semnînd la Geneva, la sediul A.I.T., acest contract multilateral, cluburile auto acordă pe teritoriile ţărilor lor asistenţă sanitară, juridică şi tehnică în caz de accident şi se îngrijesc, la nevoie, de repatrierea persoanelor şi maşinilor, în schimbul acestor scrisori de credit eliberate de asociaţiile din ţările cărora aparţin respectivii turişti automobilişti.

I: Tovarăşe secretar general reporterul care vă ia acest interviu poate deveni membru al A.C.R.?

R: De ce nu?

I: Dar nici nu m-aţi întrebat dacă am automobil sau permis de conducere...

R: Statutul A.C.R. nu condiţionează calitatea de membru decît de dorinţa cetăţenilor noştri de a deveni membri şi de respectarea prevederilor statutare. Aşa încît, orice iubitor al automobilismului poate deveni membru al A.C.R., adresîndu-se în acest sens filialei regionale A.C.R. respective. Deosebirea există numai în ceea ce priveşte cuantumul cotizaţiei. Deci, conducătorii auto profesionişti sau amatori, ca şi orice iubitor al automobilismului poate deveni membru al A.C.R.

Interviu consemnat de MIRCEA RAHOVEANU

„MONDIALELE" DE LUPTE GRECO-ROMANE NU „BAT" ÎNCĂ LA UŞĂ, DAR...

● LUPTĂTORII DIN LOT FAC 10 ANTRENAMENTE PE SĂPTĂMÎNĂ ● N. MARTINESCU DOREŞTE SĂ DEVINĂ CAMPION MONDIAL LA BUCUREŞTI ● ECHIPA REPREZENTATIVĂ VA FI MULT ÎNTINERITĂ

Pînă la inaugurarea ediţiei din acest an a campionatelor mondiale de lupte greco-romane, care, după cum se ştie, se vor desfăşura la Bucureşti, mai sînt aproape cinci luni. Cu toate acestea, luptătorii din lotul nostru reprezentativ se află în plin „sezon" de pregătire. Nu este mai puţin adevărat însă că, pînă la „mondiale", ei vor participa la multe competiţii importante: campionatele europene (19—21 mai, Minsk), Balcaniada (10—11 iunie, Salonic), turneul internaţional de la Bucureşti (1—3 iulie) ş.a.

ANTRENAMENTELE ÎNCEP PE... POTECI

...Urmăream cu admiraţie un lung şir de sportivi care de aproape o jumătate de oră alergau pe nişte poteci înguste şi întortochiate. Dacă nu i-aş fi cunoscut, juram că sînt crosişti. Şi în nici un caz de mîna a doua. Erau însă componenţii lotului republican de lupte greco-romane. Trena o duceau cei de la categoriile mici de greutate: Turturea, Stoiciu, Berceanu, Alionescu, Baciu, Popescu şi încheiau „indianul" semigreii şi greii Martinescu, Buşoiu, Roman şi Pavel. Antrenorii I. Corneanu şi I. Cernea înregistrau trecerile la un „punct fix".

Iată însă că la un semnal al antrenorului emerit I. Corneanu întregul şir a început să sprinteze. Priveam şi mă minunam de unde atîta energie. Dintr-un moment în altul aşteptam să văd abandonuri. Nici pomeneală. Cu feţele scăldate de transpiraţie, unul cîte unul au trecut „linia de sosire".

— Şi faceţi mereu „figura" asta? — îl întreb pe antrenorul Corneanu.

— Da' de unde! Numai de... 7 ori pe săptămînă.

— Deci înaintea fiecărui antrenament...

— Nu chiar aşa... Antrenamentele noastre sînt 10 pe săptămînă. Notaţi: 5 tehnice, dintre care două pentru însuşirea şi perfecţionarea elementelor tehnice cu manechine şi parteneri, două pentru perfecţionarea elementelor de atac, apărare şi contraatac, cu combinaţii între procedee, iar al cincilea pentru aplicarea schemelor tactice. Alte două antrenamente sînt rezervate halterelor. La acestea, grupele mici de greutate ridică între 5 şi 7 000 kg, iar cele mari între 7—9 000 kg. Ele contribuie la dezvoltarea grupelor musculare şi a forţei luptătorilor. Apoi, două antrenamente complexe în care se efectuează angajări cu parteneri pe reprize, angajări cu schimbarea a 4—5 parteneri şi exerciţii pentru dezvoltarea calităţilor fizice de bază şi specifice. Cel de al zecelea antrenament este controlat şi deci se fac angajări sistem concurs.

Periodic, toţi sportivii trec şi anumite probe de control: procedee tehnice dintre cele mai eficace, într-o anumită unitate de timp, finalizează aproape toată gama aruncărilor cu ajutorul manechinelor ş.a. Tracţiunile în braţe, ridicarea halterei pînă la piept şi săriturile sînt alte probe de control pentru care luptătorii sînt notaţi bine sau foarte bine.

— Altfel nu?

— Pînă în prezent nu a fost cazul.

ÎN PAUZA ANTRENAMENTULUI...

O privire spre ceas, cîteva vorbe de scuză şi profesorul Corneanu a dispărut în sala de antrenament. N-aveam încotro, trebuia să aştept. M-am aşezat pe o bancă privind lecţia. Iată că s-a anunţat pauză. Un prilej tocmai bun pentru completarea „documentării". Martinescu se îndrepta spre banca mea. Am intrat direct în subiectul „mondialelor" de la Bucureşti.

— De cîteva ori — a răspuns el puţin încruntat — am trecut pe lîngă... medalia de aur. De astă dată doresc mult de tot s-o am în colecţie.

— Mai frumos nici că se poate. Cred, totuşi, că nu i-ai uitat pe bulgarul Radev, sovieticul Anisimov, turcul Lee, pe suedezii Svenson şi Anderson, clasaţi pe primele locuri la ultimele mari competiţii?

● ● ● ● ●

N. Martinescu a „plecat" într-un spectaculos suplee

● ● ● ● ●

— Nici vorbă de aşa ceva... Pentru aceştia, e şi firesc, mă pregătesc în mod special. La concursul internaţional din Suedia, de pildă, l-am întîlnit pe Anderson! Şi nu numai pe el. Totuşi, am reuşit să cîştig concursul.

DOAR DOI LUPTĂTORI DIN CEI „RUTINAŢI" ÎN ECHIPA REPREZENTATIVĂ

Din nou, în compania antrenorului I. Corneanu. De data aceasta era în preajma noastră şi maestrul emerit al sportului I. Cernea. Ştiam că nu-i pot reţine mult şi de aceea m-am grăbit să „atac" şi ultimul... subtitlu al articolului: formaţia pe care cei doi antrenori o vor alinia la „mondiale".

— Vom prezenta la toate competiţiile internaţionale din acest an — a răspuns după o mică ezitare antrenorul federal I. Corneanu — o echipă destul de tînără, din care vor face parte doar doi dintre luptătorii „rutinaţi": I. Ţăranu şi N. Martinescu. Toţi ceilalţi sînt tineri, dar au mari posibilităţi de a obţine rezultate valoroase. La fiecare categorie avem cîte 3—4 sportivi şi cei care vor fi mai buni îşi asigură locul în echipă. Pînă atunci (1 septembrie a.c.) îi vom verifica de mai multe ori.

★

Campionatele mondiale de lupte greco-romane, ce-i drept, încă nu „bat" la uşă. Totuşi, peste 30 de luptători vin cu regularitate de ceasornic la lecţiile celor doi antrenori. Turturea, Stoiciu, Baciu, Alionescu, Popescu, Enache, Ciorcilă, Tache, Neguţ, Buşoiu ca şi toţi ceilalţi, se străduiesc să ia note cît mai bune. Cînd te pregăteşti temeinic, evident mergi la examen cu fruntea sus.

COSTIN CHIRIAC

A apărut revista „Cultură fizică şi sport" nr. 1—1967

Din sumar spicuim:

C. Răduţ: „Contribuţii la clarificarea problemei vîrstelor în activitatea sportivă de performanţă".

Dr. T. Pop şi colaboratorii: „Cercetări privind funcţia tiroidiană în efort".

Dr. N. Stănescu: „Studiu medico-sportiv asupra componenţilor unui centru de copii şi juniori la fotbal".

L. Pandele: „Etapa pregătitoare de primăvară în atletism".

A. Drăgan: „Campionatele mondiale — examen reuşit pentru voleibaliştii noştri".

P. Dungaciu: „Aspecte ale pregătirii psihologice în gimnastica sportivă de performanţă".

P. Cişmigiu: „Perfecţionări aduse tehnicii şi metodicii de pregătire a trăgătorilor de pistol viteză".

A. Alexianu: „Vechi jocuri, lupte şi întreceri la români".

Acest interesant număr poate fi găsit la toate centrele de difuzare a presei din Capitală şi provincie.